

[Hjortlund Christensen]

mill. kr. Egnsudviklingsdirektoratet bruger blot til drift 6 mill. kr. om året, og det er for at køre denne udlånsvirksomhed til lav rente og med efterhånden store tab. Og man skal ikke tro, at man i en situation, hvor arbejdsløsheden er lige så stor i Randers som den f. eks. er i Hjørring, løser nogen problemer ved at flytte arbejdskraften fra det ene sted til det andet.

Egnsudviklingsloven er i øvrigt også konkurrenceforvridende, og så det kæmpebureaukrati, der følger med loven, og det kæmpearbejde, der går forud for låntagning og låneansøgning i dette direktorat. I øvrigt er det som regel kæmpefirmaer, der får denne støtte til deres udvikling, hvorimod det så priste mindre erhvervsliv ikke har kræfter til at gennemføre alt det papirarbejde og det bureaukrati og bære alle disse omkostninger, der følger af de krav, der ligger, for i det hele taget at kunne komme med ind som låneansøger.

Ser man i øvrigt på oversigten over statsbudgettet og tager nogle enkelte ministerier, så koster f. eks. landbrugsministeriet 821 mill. kr. om året, fiskeriministeriet ca. 92 mill. kr., boligministeriet 2,2 mia kr., handelsministeriet ca. 1 mia kr. Vi skal selvfølgelig opretholde disse ministerier af hensyn til nødvendige opgaver, men det er ligesom regering og folketing synes totalt at have mistet jordforbindelse i forhold til opgavefordelingen.

Retsforbundet tror ikke på, at man med tilskud fra det ene erhverv til det andet kan løse nogen opgaver, og det er netop det, man gør med de store erhvervstilskud, man kører frem med her. Det er mig ufatteligt, at man fra højre side i salen også tror på, at denne udvikling giver nogen resultater.

Nu skal vi i gang med at kulegrave finanslovsforslaget, og vi vil selvfølgelig fra retsforbundets side respektere, at samfundet også skal køre videre efter den 1. april 1978, men uanset det vil vi fremkomme med en lang række ændringsforslag til forslaget og i øvrigt behandle det med den respekt, der bør være om den slags ting.

Wilhelm (VS):

Finanslovsforslaget er det samlede udtryk for regeringens økonomiske politik, det vil sige for den socialdemokratisk-borgerlige

krisepolitik. Det er måske ikke noget særlig gennemskueligt udtryk, men det er dog opsamlingen af alle forudsigelserne, alle korridorresultaterne, alle de sorte besparelser, alle de sammenrottede afgiftsforhøjelser og alle de lunser, som man har smidt ud til rovdyrerne, de direkte og de indirekte kapitalstøtteordninger.

For VS er der tre helt afgørende træk ved regeringens økonomiske politik, som den bliver fremlagt med dette forslag og med de forudsætninger, der knytter sig til det. Forslaget forudsætter udtrykkeligt og accepterer altså en forøget arbejdsløshed. Forslaget forudsætter et faldende privatforbrug, en faldende realløn, og forslaget forudsætter en stigende inflation. Finanslovsforslaget viser, at lønrammer og nedbrydning af dyrtidsregulering ikke har bedret beskæftigelsen eller dæmpet prisstigningerne, men at den såkaldte indkomstpølse alene tjener til at stabilisere kapitalen og kapitalismen på lønarbejdernes bekostning.

Hvad angår beskæftigelsen, er regeringen som sædvanlig helt urealistisk optimistisk, når den skal forudsige beskæftigelsessituationen. Sidste år, ved fremsættelsen af finanslovsforslaget, regnede den med 135.000 ledige som årsgennemsnit, og vi ved nu, at det bliver omkring 160.000. Den fortsætter med urealistiske, optimistiske vurderinger, som om det kan berolige folk at blive systematisk fejlorienteret.

Til trods for denne urealisme har den alligevel ikke kunnet undgå at forudsige en forværring også på beskæftigelsesområdet. Den taler om en mindre forværring fra de 160.000 i år til omkring en 165.000, og det er selvfølgelig galt nok i sig selv, men det er såmænd ikke engang trykord. Alle andre forudsigelser end lige netop regeringens venter større arbejdsløshed.

Jeg synes, at regeringens ganske særegne forudsætninger fortjener at blive halet frem i lyset. Der er især tale om følgende:

For det første: regeringen erkender, at det første halvår bliver værre end svarende til en årsledighed på 165.000 som antaget, men nedbringer så tallet til de 165.000 med den begrundelse – og jeg har ikke tal på for hvilken gang – at den forventer et opsving i det følgende halvår. Der er ingen andre, der forventer et sådant opsving. Finansministeren ryster på hovedet, men det var ikke desto